

POEME

1.

m-am întors ieri pe sitarului 10
 parcarea e mai mică acum și au dus
 trabantul ruginit al pisicilor la fier vechi
 tu erai pe-atunci regele unui colț de lume
 știut doar de noi
 pe mișcările tale lunatice strada
 se făcea un ecran verde
 cu puțin efort puteam merge din poveste
 în poveste deschideai portiera și intrai în mașină
 ca și cum te-ai fi strecurat pe sub o barieră
 fără să mai privești înapoi
 ne plimbam cu un pontiac din '64
 pe sub luminile semafoarelor
 sunetul stricat al motorului
 putea fi un început

2.

atâtea lovituri
 ca să ne aducă pe ring
 încât trupurile noastre și-au pierdut memoria
 și nu se mai vindecă
 coborâm strada în pași de dans
 imaginile rămân câteva secunde pe retina
 în negativ
 noaptea după ploaie stricăm aerul
 tușe de cerneală pe un pergament ud
 contururile se desfac
 străzile se arcuiesc
 trasăm cercuri concentrice
 până când ceva ne va scoate de pe ring

3.

dancing in the kitchen
cooking up a snowstorm
 își schimbă postura
 atât de delicat când îi vorbești
 probabil nici nu te ascultă
 renunți și dai muzica mai tare
 pe ritmul ăsta vocea ei
 e un colac de salvare
 fără frânghie
 aruncat într-o apă neagră

4.

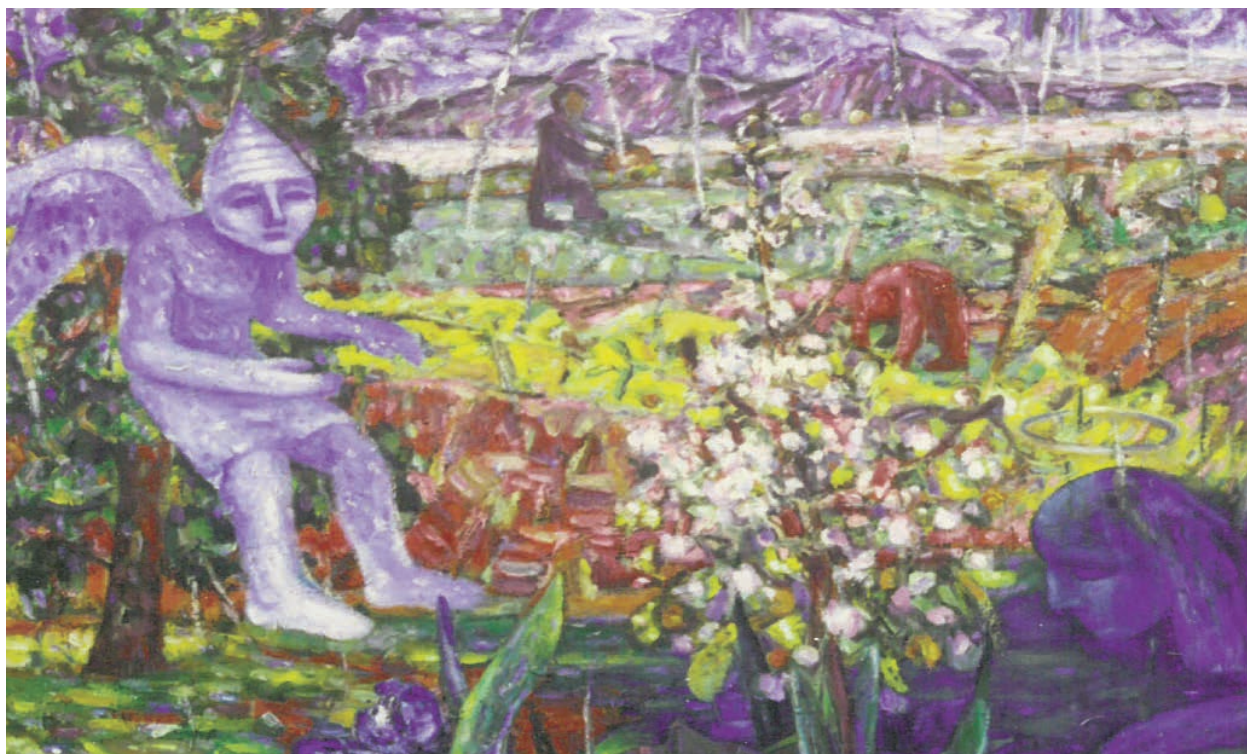
în căsuța cu decor scandinav
 liniștea ne-a paralizat simțurile
 cu capul învelit în vată de sticlă
 umblăm dintr-o cameră în alta
 fără memoria mișcării
 dormim pe o saltea așezată direct pe podea
 între două noptiere improvizate din teancuri de cărți
 nu vine nimeni în vizită
 din când în când vântul
 se strecoară pe ușa câinelui
 cu capul învelit în vată de sticlă
 totul e perfect
 totul e alb pe alb

5.

ai fost aici ai lăsat
 jumătate de grepfrut pe marginea chiuvetei
 un plămân canceros în tava chirurgicală
 nu uit să ies din casă
 cu un fișic de bancnote în pantof
 cu un șnur roșu la mână
 din când în când
 mă neliniștește gândul
 că nu voi avea haine imaculate
 pentru vizitele neprogramate la medic

6.

moartea ronțâind biscuiți dietetici
 moartea urmărind o telenovelă
 într-o limbă pe care nu o înțelege
 moartea neștiind cum se numește
 fructul care seamănă cu un cartof
 o imagine care persistă cât
 durata conversației
 prin glasvandalul salonului
 atâta altruism
 să nu bruiezi cu nimic
 unda egală a zilelor

7.
 lolita a rămas o bucată de gumă roz
 lipită sub banca din amfiteatru
 mama stă în mijlocul sufrageriei
 cu o carte în mână
 va scrie liste de cumpărături
 etichete de borcane pe marginea paginilor
 castraveți murați 2014 lună roșie 2015

8.
 în mijlocul camerei
 pe luminile farurilor filtrate de jaluzea
 un scaun răsturnat
 ca o carcasă de animal
 am construit împreună
 un mausoleu cu tot ce ne-a rămas
 polistiren carton pungi ziploc
 am testat comunicarea
 prin cutii de conservă legate cu ață
 distanța crește ca un ecou
 într-o casă proaspăt văruiță

9.
 tu erai pelticul clasei elmer fudd
 eu buggs bunny te lăsam
 să crezi că faci regulile
 îți scriai conștiincios temele
 te trăgeam de codiță mă înjurai
 la fel de conștiincios

ne iubeam cu ochii în formă de inimioare
 eram o combinație jackpot
 alergam în jurul blocului toată vara
 până ni se dereglau cilindrii rotativi
 și nu mai aveam ce să jucăm
 plecam acasă cu buza umflată
 că pierdusem deși
 trișam amândoi

10.
 ajustezi transparența
 la nivelul minim
 câte substituții insesizabile să mai aduni
 până la scenografia perfectă
 în semiîntunericul confesional
 și cu atât mai nesincer
 mai elegant
 o sticlă de coniac
 pe jumătate goală lângă serviciul de cristal
 un cuțit proaspăt șters
 alunecând silențios pe fanta suportului
 toate ingredientele fericirii
 eșalonate pe rafturi la rece
 servite într-un test placebo

Denisa Păun este în prezent masterandă în cadrul programului de Inovare Culturală al Facultății de Litere, la Universitatea „Transilvania” din Brașov. În trecut a mai publicat cronici și recenzii în revista „Corpul T”.